

Torsdag den 1. december 2016 (R 5) (Uddrag af Folketingstidende 2016-17)

**Redegørelse af statsministeren i henhold til
forretningsordenens § 19, stk. 2.**
(Redegørelse nr. R 5).

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

I sidste uge var jeg i Nyborg til en konference om fremtidens arbejdsmarked. Det var en konference om, hvad globalisering og teknologi og robotter betyder for vores job. Det var en konference, der var arrangeret af fagbevægelsen, af LO. Det var mandag den 21. november. Forhandlingerne om en ny regering var lige gået i gang. Jeg kom direkte fra møder på Marienborg med udenrigsministeren og justitsministeren – ja, det vidste jeg ikke på det tidspunkt, for det er de nuværende, ikke de daværende. Og det slog mig, at de ting, der optog de omkring 300 mennesker, der var samlet i Nyborg fra hele landet, og det, der optog os på Marienborg, langt hen ad vejen var det samme. Heldigvis, kan man sige. For mig bekræftede det noget vigtigt ved Danmark, nemlig at vi på tværs af samfundet har en tillid og en respekt og en vilje til at diskutere problemer, finde fælles løsninger med afsæt i fælles interesser. Det kan lyde ret banalt, men er det nok i et internationalt perspektiv i virkeligheden ikke. Det er noget særligt.

LO's formand, Lizette Risgaard, gav mig en inspiration med tilbage til Marienborg. Utrykke mennesker tøver, trykke mennesker tør, sagde hun. Utrykke mennesker tøver, trykke mennesker tør. Det kunne jeg så tygge på i bilen hen over Storebæltsbroen og hjem over Sjælland en mørk novemberaften, og det gjorde jeg. De følgende dage gik med regeringsforhandlinger, og jeg tror faktisk, at fagbevægelsen og den nye trekløverregering på tværs af det, der skiller os, kan blive enige om en hel del. Et friere, et rigere, et mere trygt Danmark; det er den retning, Danmarks nye trekløverregering har sat. Vi skal have gang i væksten. Vi skal skabe tryghed for borgerne. Vi skal sætte frihed og muligheder i højsædet, fremme samhørigheden, gøde optimismen. Vi vil udvikle Danmark for fremtiden.

For der er brug for at se frem. Vi har en forpligtelse til at passe på vores land, og den forpligtelse bliver kun tydeligere, når man ser på verden omkring os, hvor det, der binder sammen, smuldrer, og det, der skiller, vokser sig stort. Det er det, vi ser rundt om i verden. Men vi skal ikke være bange for fremtiden, og vi skal ikke ønske os tilbage til fortiden. For de gode gamle dage var måske ikke så gode endda. Mennesker var fanget af snævre normer, velstanden var mindre, mulighederne færre. Generation for generation er livet og hverdagen blevet bedre, så fremtiden er måske nok ukendt, det er den, men den er først og fremmest håbefuld. Og hvis vi ruster os til den, som vi har gjort det før i danmarkshistorien, bliver den også lys og optimistisk.

I Danmark har vi skabt et trygt samfund, hvor velstanden ikke kun er til gavn for de få, men skaber muligheder for de mange. Det kan vi være stolte af. Det er vores arv fra fortiden, og det er vores vigtigste aktiv i fremtiden. I Danmark er det på mange måder lykkedes at bygge den bro, som det moderne menneske efterspørger, en bro mellem personlig frihed til at drømme og tænke stort og et varmt, trygt fællesskab. For

når flere er trygge, er der flere, der tør. Det er en unik balance mellem frihed og samhørighed, og den balance er vores bedste kort i globaliseringen. Det er også derfor, der er mange lande, der ser på Danmark med anerkendelse og nok også en smule misundelse. Det er vores mål i trekløverregeringen, at man også om 5, 10, 15, 20 år vil se til Danmark for at hente inspiration, at man vil se den her vej og sige: De magtede at blive vindere i globaliseringen, de magtede at få alle med.

Kl. 10:06

Vi vil værne om det danske velfærdssamfund, ikke ved at lade stå til, men ved at gøre tingene bedre. Grundstenene i vores velfærd er jo et godt sundhedsvæsen, en værdig ældrepleje. For under 2 uger siden blev der afsat et historisk stort beløb til kampen mod kræft med det mål, at flere skal overleve den frygtelige sygdom – og som en rød tråd gennem det hele en patientsvarlig læge, som skal skabe tryghed for patienten, tryghed for de pårørende. Det er en indsats, vi vil fortsætte, for vi vil sætte mennesket først.

På ældreområdet er vores udgangspunkt også, at mennesker skal trives, ikke med teknologiske tjeklister, men med gode oplevelser. Ældreministeren har sagt det klart: Vi fødes som originaler, vi skal ikke dø som kopier. Vi må stå fast på friheden til at bestemme selv gennem hele livet. Vi skal have færre regler, der begrænser, og det gælder hele velfærdssamfundet, både for borgere og for medarbejdere, for de to ting hænger jo sammen. Når borgeren bestemmer, bliver det gode valgt til, og det dårlige valgt fra. Det lægger et sundt pres på den offentlige sektor for at levere kvalitet, og så falder behovet for skemaer, regler, kontrol, procesregulering.

Jeg har stor respekt for medarbejderne i børnehaver og på skoler og på plejehjem og i institutioner, og det er jeg da heldigvis ikke alene om. Når danskerne bliver spurgt, er langt de fleste godt tilfredse. Derfor vil jeg gerne her i dag sige til de tusindvis af medarbejdere i kernevelfærden: I bliver husket med varme af de mennesker, I har fulgt på vej. Jeg tror, at vi alle sammen hver især bærer erindringer i os om en lærer, der gav det ekstra skub, der skulle til, for at bryde koden og lære at læse; om den jordemoder, der forløste vores barn; om den sygeplejerske, der tog sig kærligt og professionelt af vores forældre, da de lå for døden. Det er i hvert fald erindringer, jeg går rundt med.

Vi har dygtige offentligt ansatte, og netop derfor skal vi vise dem mere respekt, give frihed til, at de kan bruge deres faglighed, frisætte deres engagement, sætte fokus på kerneopgaven, så de kan levere endnu bedre velfærd til borgerne. Det kræver mange ting, men det kræver bl.a. også dygtige ledere; fyrtårne, der tager ansvaret på sig, sætter en tydelig retning, motiverer medarbejderne, foretager en klar prioritering i en tid, hvor ressourcerne og budgettet er stramt, og hvor vi skal bruge pengene med omhu. Og de ledere findes jo flere steder i dag. God ledelsespraksis og gode erfaringer skal vandre, og lederne skal også selv bevæge sig, også mellem det offentlige og det private. Vi skal hæve kvaliteten endnu mere, flytte papirbunker ud og begejstring ind. Og alt det ønsker vi at sætte skub på med en ny ledelseskommission.

Vi skal have solid velfærd og service. Det kræver fornyelse. Det er derfor, vi har sat en ny minister for offentlig innovation, forankret i Finansministeriet med alle de ressourcer og muskelkraft, det giver, i spidsen for arbejdet. Det er en vigtig prioritet.

Ingen velfærd uden velstand. Hvis ikke vi får produktiviteten op, hvis ikke vi får større fremgang, så har vi færre penge til bedre skoler, bedre uddannelse, bedre ældrepleje, bedre sygehuse, for pengene skal nu engang tjenes, før de kan bruges. Lige nu ser vi, at beskæftigelsen stiger, ledigheden er lav, mennesker i stort tal flytter sig væk fra passiv forsørgelse og ind i arbejdsfællesskabet. Huspriserne stiger over hele landet, og det går den rigtige vej. Men vi kan jo ikke bare læne os tilbage og vente på, at væksten kryber opad helt af sig selv. Vi skal bygge videre på optimismen, vi skal gøde optimismen, vi skal give fremgangen flyvehøjde.

Kl. 10:11

Vi skal have flere nye virksomheder, og vi skal have flere nye virksomheder, der vokser sig store. Derfor skal vi fremme en stærk iværksætterkultur. Vi skal have virksomheder, der er i front med digitalisering og automatisering. Derfor ønsker vi at skubbe på investeringer og risikovillighed. Vi skal have flere erhvervsinvesteringer. Vi skal have medarbejdere, der kan bruge teknologien. Det kræver høje kvalifikationer, det kræver nye kompetencer. Vi skal have virksomheder, der ligger helt fremme i den internationale konkurrence. Det kræver gode erhvervsvilkår.

Det er derfor, regeringen vil sænke skatterne. Det er derfor, regeringen vil forenkle reglerne. Det er derfor, vi vil træffe beslutninger, der muliggør, at vi kan investere mere i digitalisering, infrastruktur, veje, jernbaner – alt sammen til gavn for dansk erhvervsliv. Kort sagt: Det skal blive både billigere og bedre at drive virksomhed. Det er derfor, vi vil fremlægge et nyt vækstudspil.

Så skal vi vide, at selv om vi sætter tempoet op, gør andre det også, og derfor skal vi hele tiden være påpasselige med, at vi nu giver de bedst tænkelige rammevilkår. Det er derfor, vi vil have et årligt tjek af danske erhvervsvilkår: Er de fortsat på niveau med de bedste i verden? Og til at holde øje med det nedsætter vi et råd af erhvervsfolk, organisationer og eksperter. For danske erhvervsvilkår skal være konkurrencedygtige.

Til det hører også, at vi skal fastholde den grønne førerposition. Regeringen har sat et nyt og meget ambitiøst mål: I 2030 skal mindst 50 pct. af energibehovet være dækket af vedvarende energi – i dag er andelen 29 pct. – for Danmark skal være et foregangsland inden for grøn omstilling og miljø af hensyn til naturen og klimaet, af hensyn til fremtidens arbejdspladser og vigtigst af alt af hensyn til de kommende generationer.

Se, det går den rigtige vej. Virksomhederne ansætter igen i alle landets regioner. Det er positivt, og den fremgang skal vi give et rygstød. Derfor vil vi bygge videre og oven på den historiske flytning af statslige arbejdspladser fra hovedstaden til de andre regioner. Det kan man kalde en udflytning, man kan også kalde det en indflytning. Det afhænger jo lidt af, hvorfor man ser verden. Det er under alle omstændigheder en bevægelse – en bevægelse, der bygger på tilliden til, at der selvfølgelig er dygtige mennesker i hele Danmark, og på det mål, at vores lille land ikke må knække over i udvikling og afvikling.

Det er allerede besluttet at flytte tæt på 4.000 arbejdspladser, og langt de fleste flytninger vil være gennemført i løbet af næste år. Herefter vil vi så i 2018 foreslå at flytte flere statslige arbejdspladser. Og når vi fremover udvider statslige instituti-

oner eller måske opretter helt nye, skal de ligge uden for hovedstadsområdet, medmindre rigtig gode grunde taler imod det. En ny institution i en by, hvor der ikke har været nogen før, er jo en brik i den optimisme, som skabes af mange brikker: en friere planlov, hurtigt internet, billige færger, bedre infrastruktur, flere private arbejdspladser og konkurrencedygtige vilkår til hele fødevaresektoren, som ikke alene giver eksportindtægter og tusindvis af job, men også er med til at skabe aktivitet netop der, hvor der er mest brug for den, nemlig uden for de store byer.

Vi skal passe på Danmark. Vi skal udvikle Danmark. Derfor må vi holde fast i, at samhandel skaber velstand, samspil giver udsyn, samarbejde med verden åbner døre til flere muligheder, og dem skal vi gribe lige så godt og lige så hurtigt som andre lande. I en tid, hvor nogle vender blikket indad, skal vi se ud, have udsyn og være fremsynede i vores udenrigspolitik.

Kl. 10:16

Verden er urolig med terror, med krige, med mennesker på flugt. Det giver usikkerhed. Det bekymrer mange. Det bekymrer vel i virkeligheden os alle. Men netop derfor skal vi ikke vende ryggen til, men styrke vores engagement internationalt, søge at påvirke udviklingen i en mere stabil retning, forfølge danske interesser. Vi skal bruge vores udviklingsbistand klogt, og vi skal være beredte mod terrorisme, skrøbelige stater og et Rusland, der truer den europæiske sikkerhed.

Vi skal passe på os selv. Vi skal passe på vores frihed. Derfor vil vi tilføre forsvaret flere midler. Det vil vi gøre i den kommende aftale for forsvarsområdet, som dækker perioden efter 2017. Og i det nye år vil vi fremlægge en samlet udenrigs- og sikkerhedspolitisk strategi – en strategi, som regeringen ser frem til at drøfte her i Folketinget.

Historisk, politisk og økonomisk er Danmark tæt forbundet med Europa. To tredjedele af vores eksport går til vores europæiske naboer. Det er sådan set der, vores velstand kommer fra. I en verden med forandring, hvor det eneste konstante netop er forandringen, og med ustabilitet omkring os har vi brug for et stabilt EU. Regeringen vil arbejde for et stærkt, slankt og effektivt europæisk samarbejde, der koncentrerer sig om de opgaver, som medlemslandene bedst kan løse sammen. Vi skal sikre, at Europa også fremover kan klare sig i konkurrencen med resten af verden, skabe vækst, skabe arbejdspladser, skabe tryghed for vores børn og vores børnebørn.

Det er også derfor, vi skal styrke kontrollen med EU's ydre grænser, og vi skal arbejde tæt sammen om at bekæmpe kriminalitet og terrorisme på tværs af grænserne. Det kræver et stærkt europæisk politisamarbejde. Derfor arbejder regeringen på at få en sær aftale, hvor dansk politi kan fastholde en tæt tilknytning til Europol, når Danmark må forlade samarbejdet til maj næste år. Det er et spørgsmål, som justitsministeren skal drøfte her i salen senere i dag, og som jeg selv vil drøfte med partilederne. Jeg har inviteret alle partiledere til et møde i Statsministeriet den 8. december, dvs. i dag om 1 uge.

EU er vigtigt. EU er også vigtigt for rigsfællesskabet. Regeringen ønsker en tæt dialog med Færøerne og Grønland om Storbritanniens udtræden af EU. Vi lægger overordentlig stor vægt på, at hele rigsfællesskabets interesser tilgodeses i de kommende forhandlinger. Vi prioriterer et tæt samarbejde om Arktis og om vores internationale arbejde i bl.a. Arktisk Råd. Vi ønsker i det hele taget et konstruktivt samarbejde i rigsfællesskabet. Ved større forligsforhandlinger vil vi tage særskilte drøftelser med de nordatlantiske medlemmer af

Folketinget, som det også skete under finanslovsforhandlingerne. Tak for et godt samarbejde der.

Både på Færøerne og i Grønland er der et ønske om egne forfatninger. Jeg forstår godt ønsket, og jeg respekterer det, og regeringen er naturligvis til rådighed for drøftelser under det arbejde, som Færøerne og nu også Grønland har, om en forfatning. Lige nu er konjunkturerne gode på Færøerne og i Grønland. De to lande er meget forskellige, men der er store udfordringer på lidt længere sigt. Regeringen vil gerne dele erfaringer med økonomiske reformer, hvis der er et ønske om det, for jeg tror, det gælder såvel i Grønland som på Færøerne og i Danmark, at velfærden i vores lande hviler mest trygt på en sund økonomi.

Kl. 10:20

Herhjemme skal vi skabe, ikke bare en sund økonomi, men også økonomisk tryghed for danskerne. Der skal være ro om familiernes økonomi. Ingen må opleve at blive beskattet ud af deres bolig. I Folketinget har vi jo netop indgået en bred aftale om et nyt vurderingssystem. Det er jeg glad for. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til alle de partier, der er med. Næste skridt bliver en aftale om tryghed om boligbeskatningen. Regeringen vil fremlægge sit forslag i starten af det nye år, og jeg håber, at vi også her kan nå frem til en bred aftale, der kan skabe tryghed for landets boligejere. Indtil de nye regler træder i kraft, vil regeringen opretholde fastfrysningen af ejendomsværdiskatten og fortsætte med at fastfryse grundskylden for boligejerne.

Jeg vil også gerne sige tak til det brede flertal, der har aftalt en fælles forståelse om et trygt og velfungerende skattesystem. Frem mod 2020 vil vi investere massivt i bl.a. flere medarbejdere og i ny it i SKAT. Det er mit mål – jeg tillader mig at fortolke det sådan, at det er alles mål – at få et moderne og effektivt skattevæsen, for det er jo en tryghed, der skal være i velfærdssamfundet. Det er både positivt og nødvendigt, at vi løfter opgaven sammen her i Folketinget.

I sidste uge, da jeg sad på mit kontor på Marienborg, blev en kvinde få kilometer derfra skudt på en ellers fredelig indkøbsgade i Lyngby. Det skete for øjnene af et lille barn. Hun blev helt tilfældigt fanget i et bandeopgør. Lykkeligvis overlevede hun. At noget sådant kan ske i Danmark, er både tragisk og på alle måder grænseoverskridende. Det må ikke ske. Det skal være sådan, at en almindelig familie kan gå på indkøb uden at frygte for livet. Danmark skal være et trygt sted, Danmark skal være et trygt land. Derfor vil vi stramme kursen over for kriminelle. Vi skal styrke vores politi. Vi skal skærpe straffene for personfarlig kriminalitet. Vi skal styrke indsatsen mod rockere og bander, og vi skal i det hele taget se på, hvordan vores straffelov er skruet sammen. Den er fra 1933, og der er brug for at give den et eftersyn.

Regeringen vil fortsætte en balanceret og realistisk udlændingepolitik. Danskerne er jo ret beset et åbent folkefærd. Vi hjælper gerne dem, der har behov. Det gør vi, og det kan vi være stolte af. Men vi skal også være realistiske. Vi kan ikke løse alle verdens problemer ved at tage folk til Danmark. Det er vigtigt, også for at fastholde det åbne danske sind og tolerancen, at holde flygtningesituationen under kontrol, for den kom jo ud af kontrol sidste år, da der gik hul på Europas grænser. Siden er der bremsset op. Det har været effektivt for Danmark. Vi skal 5 år tilbage for at finde en periode, hvor asyltallet er lige så lavt som i dag. Det er godt, men nu skal vi holde fast.

I finansloven for 2017 er der taget væsentlige skridt: en nødbremse, så vi kan afvise asylansøgere ved grænsen, hvis der opstår en krisesituation, der sætter de danske grænser

under pres; mere politi, der skal sørge for ro og orden i og omkring asylcentre; strammere regler for permanent ophold; flere penge til at hjælpe i nærområderne, for det er jo der, problemerne er opstået, og det er der, de bedst kan blive løst. Derfor vil regeringen arbejde for et nyt asylsystem. Vi skal fjerne grundlaget for menneskesmuglere. Vi skal lette presset på Europa. Vi skal fortsætte en stram, fast flygtningepolitik, for den problemstilling fylder meget.

Men det er også vigtigt at få sagt, at det ikke må få os til at glemme den anden side af medaljen. Der er også nogle steder, hvor vi har brug for udlændinge, de rigtige udlændinge for at sige det ligeud. Virksomhederne har brug for højt kvalificeret arbejdskraft, ansatte, og derfor er det også en del af regeringsgrundlaget, at der skal være gode muligheder for at rekruttere dygtige medarbejdere fra udlandet.

Kl. 10:26

Globaliseringen og ny teknologi åbner verden, gør os rigere. Ofte er det jo som i alle andre af livets forhold de unge, der er bedst til at gribe det nye. De får en uddannelse, de ser optimistisk på fremtiden, de fanger mulighederne, de ranker ryggen, de har selvtillid, de vil forlæns ind i fremtiden, sådan som de unge er flest.

Men der er også unge, der oplever, at toget med kammeraterne kører af sted med lynende fart mod nye lyse horisonter, mens de selv står tilbage på en mørk og øde perron. Jeg tror, vi alle sammen kender dem: drengen, der stadig kæmper med at læse i 7. klasse; pigen, der ikke kan koncentrere sig om det faglige; de unge, der oplever nederlag på nederlag gennem skoleårene. Det er dem, som ingen forventer noget af, og som heller ikke – og her bliver det for alvor trist – forventer noget af sig selv. Jeg har haft den store glæde at arbejde med unge på kanten gennem flere år, og det er en stor glæde, for det kan godt lykkes at flytte unge fra kanten ind i fællesskabet. Når der er voksne, der givet et skub, har den tillid, der skal til, har de metoder, der virker, så oplever den unge, at slid belønnes. Så er der en vej ud, så er der en vej frem. Det kan lade sig gøre. Og flere skal have den chance.

Det er en mærkesag for regeringen, og for mig er det en hjertesag. Vi vil sætte tidligere ind og med en markant styrket indsats. I folkeskolen skal alle have de basale faglige færdigheder: læse, skrive og regne. For det at have de basale færdigheder på plads er den største og første forudsætning for at kunne være socialt mobil, flytte sig. Det er helt afgørende for, hvordan det går resten af livet. Derfor vil vi tilskynde skoler, der har mange fagligt svage elever, til at gøre noget, der virker, for at løfte niveauet for de elever.

Det er derfor, vi ønsker at afsætte 500 mio. kr., altså 0,5 mia. kr., i en målrettet pulje til omkring 100 skoler rundt omkring i landet. Det er skoler, som har mange elever, der har et fagligt efterslæb, der har problemer med dansk og matematik. Puljen er lavet ud fra en tanke om, at midlerne stilles til rådighed, men de gives kun, hvis skolerne kan dokumentere, at de fagligt svage elever har lært mere, har rykket sig. Det er fuldstændig den samme metode, som vi brugte tilbage i 00'erne til at fjerne ventelister til sygehusene. Det er en meraktivitetspulje. Det virkede dengang. Nu laver vi noget, man kan kalde en merkvalitetspulje. Jeg er overbevist om, at det vil virke igen, både de steder, hvor man får puljen stillet til rådighed, men også bredere ud i folkeskolen, hvor der er brug for, at der spredes information om de læringsmetoder, der virker, og som flytter vores børn, for vi kan ikke acceptere, at børn forlader den danske folkeskole efter 9 eller 10 år uden at have de helt basale færdigheder, der er fundamentet for et godt og rigt liv, på plads.

Efter folkeskolen skal vi finde bedre veje til at flere unge får den ungdomsuddannelse, der passer til dem. Flere skal tage en erhvervsuddannelse. Vi skal give de unge på kanten et solidt greb om skolen, så de kan hive sig op over kanten for at få greb om sig selv, få greb om livet. Alle børn, alle unge skal med. Og det skal deres forældre også.

Vi skal løse det problem, at mange kun får lidt ud af at arbejde. Det fastholder familier i passivitet. Børn vokser op med forældre, der er afhængige af offentlig hjælp. Det belaster samfundets kasser. Det er én ting. Pengene går til konstanthjælp i stedet for til sygehuse eller uddannelse eller forskning. Det er på alle måder en ond cirkel og spild af ressourcer – økonomisk, socialt og menneskeligt.

Kl. 10:31

Vi skal bryde den cirkel. For kan vi bryde den cirkel, vil det være en kæmpe socialpolitisk landvinding. For den største socialpolitiske bedrift er jo ikke at give mennesker mere i offentlige ydelser. Det er at give dem et arbejde. Det er at give dem et liv, hvor de kan stå på egne ben, tage ansvar for sig og sine. Derfor skal det kunne betale sig at arbejde. Og derfor vil regeringen fremlægge en jobreform II.

Vi vil sænke skatten for de laveste arbejdsindkomster, så gevinsten ved lavtlønnet arbejde bliver større. En høj skat for mennesker med lave arbejdsindkomster er jo i sig selv en barriere for selvforsørgelse og medvirker til at gøre mennesker afhængige af offentlig hjælp, fordi en høj skat begrænser mulighederne på arbejdsmarkedet. Derfor vil vi sænke skatten for folk med små arbejdsindkomster. Vi vil også gerne sænke skatten på den sidst tjente krone. Topskatten skal spille en langt mindre rolle end i dag. Markant færre skal betale topskat, også for at give vores virksomheder en hjælpende hånd til at rekruttere den dygtige specialiserede arbejdskraft, som der er så hård international konkurrence om. Vi vil give en jobpræmie til langtidsledige, der kommer i arbejde. Det vil vi komme med et konkret forslag om inden jul, for det er lige nu, at tiderne er bedre, at optimismen er til stede, at virksomhederne åbner dørene for nye ansættelser, og derfor er det lige nu, vi skal sætte ind for at få alle med inden for døren. Ingen må stå udenfor.

Men selv i et rigt velfærdssamfund som det danske er der jo mennesker, som mister fodfæstet. Det er på alle måder et hjerteskerende dilemma, at vi i et land, hvor vi har været sikkerhedsnettet tættere og tættere generation for generation, alligevel ser mennesker, der falder igennem. Børn vokser op i familier, hvor der ikke er overskud til at give den kærlighed, børnene behøver. Mænd og kvinder får et personligt knæk af den ene eller anden grund som skilsmisse, arbejdsløshed, sygdom, misbrug. Det kan ske for alle. Og de ryger ned, de ryger ud, og de kan ikke finde hjem igen.

En dag sidste år, hvor jeg kom forbi Hovedbanegården i København, blev jeg passet op af en mand med ordene: Jeg er 63 år, er det meningen, jeg skal bo på gaden? Er det meningen? Nej, det er ikke meningen for noget menneske i et velfærdssamfund. Det er ikke godt nok. Det møde sidste år blev indledningen på et bekendtskab mellem Jørgen og mig. Vi har talt sammen en del gange siden, og jeg har besøgt Jørgen i den lejlighed, han nu har fået i Hvidovre Kommune. Jeg har sådan set også lovet, at når han en dag får holdt en rigtig husewarming, skal jeg komme forbi. Jeg har lovet at tage en halv pattegris med, og man skal jo holde sine løfter, men han har ikke sat dato på endnu. Men det er nu ikke det vigtige. Det vigtige er, at det at få et hjem har givet Jørgen en chance for at få mere styr på sin dag, få lidt mere ro, lidt mere stabilitet i tilværelsen, måske klare en arbejdsopgave, sælge Hus

Forbi eller hjælpe lidt til i en forretning. Det vil vi gerne understøtte.

Det er derfor, regeringen vil indføre et socialt frikort for hjemløse og andre udsatte rettet mod netop den slags småjobs, som der ikke skal betales skat af, og som ikke betyder, at man skal trækkes i sin hjælp fra det offentlige. Så kommer der et perspektiv på ens tilværelse, så kommer der et lysglimt, så kommer der noget at gribe ud efter. Vi vil fremlægge en handlingsplan for bekæmpelse af hjemløshed. Det er en plan, hvor vi bygger videre på de gode erfaringer, der er i nogle kommuner, så flere ligesom Jørgen kan få et hjem og en hverdag.

Kl. 10:36

Vi har bygget vores samfund i fællesskab. Jo flere der former og driver fremskridtet, jo bedre bliver vores land. Og nu må vi sætte alt ind på, at mennesker ikke bliver skrælet af: globalisering, digitalisering, den fjerde industrielle revolution, disruption, kunstig intelligens, robotter, automatisering – ordene flyver rundt, men uanset hvilke ord vi bruger om alt det nye, ændrer det vores arbejdsmarked. Der er nogle, der er begejstrede – der er rigtig mange, der er begejstrede. Andre er bekymrede – der er mange, der er bekymrede. Vi skal jo have begge øjne åbne; vi skal ikke bare se det i sort-hvid, vi skal se det i farver, vi skal se det med nuancer. Vi skal tage både muligheder og risici alvorligt.

Danske håndværkere får konkurrence fra udenlandske kolleger. Det er jo fair nok, hvis det sker på fair vilkår. Nye virksomheder vokser frem af deleøkonomien til glæde for mange, og det er godt, men der er andre, der bliver presset på levebrødet. Robotter kan klare det nedslidende arbejde i industrien og i ældreplejen. Det er godt for arbejdsmiljøet, men der er også mennesker, der bliver trængt.

Det bringer mig tilbage til der, hvor jeg startede min tale i dag: LO's konference i Nyborg. Det er jo ikke den eneste konference, jeg har været til. I november måned har jeg faktisk været til to store konferencer om fremtidens udfordringer, begge arrangeret af fagbevægelsen. Den ene var arrangeret af LO i Nyborg, den anden var hos Danmarks største forbund, 3F. Begge steder var der den positive og konstruktive indgang, at den nye udvikling er noget, vi skal klare, noget, vi kan klare. Ja, vi kan endda komme stærkere ud, end vi gik ind. Det er tilgangen i den danske fagbevægelse, og det er jeg glad for.

For et år siden gik vi ind i trepartssamarbejdet fra det absolutte nulpunkt, at det var dømt ude, det var dømt dødt, det var begravet af den forrige regering. Siden har vi lavet to gode aftaler: en om bedre integration, så udlændinge kommer ud på en arbejdsplads, yder en indsats og tjener penge, og en rigtig vigtig aftale, hvor vi styrker erhvervsuddannelserne, omskoler ufaglærte ledige og sikrer flere faglærte i fremtiden. Det er lykkedes at genoplive samarbejdet mellem arbejdsgivere, lønmodtagere og regeringen takket være en konstruktiv fagbevægelse og fremsynede arbejdsgivere. Og det var ikke et sekund for tidligt. Et ansvarligt samarbejde om store samfundsudfordringer er nødvendigt nu som før – nu som *aldrig* før. Derfor er et fortsat trepartssamarbejde også en vigtig del af regeringsgrundlaget for den nye trekloverregering.

Næste skridt bliver bedre voksen- og efteruddannelse til dem, der er i arbejde. Kurser og uddannelser skal følge med nye behov på arbejdspladsen – behov, som jo ændrer sig med lynets fart. Jeg håber og tror på, at vi igen kan få en solid aftale til gavn for medarbejderne, til gavn for væksten, til gavn for Danmark.

Men vi skal gøre mere end det. Jeg vil følge den opfordring, jeg har fået både af LO's formand, Lizette Risgaard, og af 3F's forbundsformand, Per Christensen – en opfordring til et samarbejde om fremtidens arbejdsmarked. Parallelt med trepartsdrøftelserne vil jeg derfor invitere fagbevægelsen, arbejdsgivere, virksomheder og eksperter med i et helt nyt partnerskab eller råd, hvor vi skal drøfte og analysere fremtidens arbejdsmarked med det klare sigte, at vi skal have alle med, at vi skal have gjort alle til globaliseringens vindere. Jeg vil selv sætte mig i spidsen for arbejdet – det ligger mig meget på sinde – og jeg vil indkalde til det første møde allerede i denne måned.

Jeg oplever mange steder en stærk vilje til at se ud over egne snævre interesser, se ind i fremtiden, og jeg håber også at møde den vilje her i Folketinget, også fra oppositionen. Jeg har selvfølgelig forståelse for, at der i en periode var en forventning om, at der måske snart blev folketingsvalg, og at der derfor også var, hvad skal man sige, en vis træghed i drøftelserne og ikke mindst en vis træghed med hensyn til *selv* at vise sine kort og lægge store planer frem, en vis tilbageholdenhed med at træffe ansvarlige beslutninger.

Kl. 10:41

Men det er der ingen grund til længere, for nu har landet en ny trekløverregering, og det giver mere ro om den parlamentariske situation – en ro til, at alle nu kan tænke langsigtet og tænke højt og tage et medansvar. For vi skal ikke gå baglæns ind i fremtiden, vi skal gå forlæns ind i fremtiden.

Det er jo den forpligtelse, der har påhvilet alle generationer. Den er også vores.

I en verden, hvor stilstand er lig tilbagegang, hvor fremgang kræver, at vi rækker ud over forskelle, skal vi finde ind til det fælles, det, der ikke deler, men binder os sammen. Så jeg ser frem til et godt og tillidsfuldt samarbejde med Folketingets politiske partier.

Den nye regerings parlamentariske grundlag er Dansk Folkeparti. Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl for opbakningen. Jeg glæder mig til et godt, og jeg vil tilføje fortsat frugtbart samarbejde, ligesom jeg ser frem til samarbejdet med alle partier i Folketinget. Og så glæder jeg mig til en god debat her i Folketinget på mandag, en debat, hvor udgangspunktet forhåbentlig kan være et fælles svar på tidens store spørgsmål – hvordan vi kan ruste alle danskere til at blive vindere i globaliseringen. Vi kan ikke ligge i læ for forandringens vinde. Vi må lade den fylde vores sejl, og vi har ikke mindst et ansvar for at sørge for, at alle kommer om bord på turen.

Trekløverregeringen er og ønsker at være en regering for alle danskere. Kursen er sat mod et rigere, et friere og et mere trygt Danmark. Tak for ordet.

Hermed slutter redegørelsen.
